

Sygn. akt VI Ka 400/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Ludmiła Tułaczko

Sędziowie: SO Małgorzata Bańkowska (spr.)

SO Anita Jarząbek - Bocian

protokolant: p.o. protokolant sądowy Aneta Kniaziuk

przy udziale prokuratora Anny Radyno-Idzik

po rozpoznaniu dnia 6 września 2016 r.

sprawy D. K. s. R. i L. ur. (...) w N.

oskarżonego o przestępstwo z art. 242 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku

z dnia 12 listopada 2015 r. sygn. akt II K 233/14

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżonego od opłaty za drugą instancję, a kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa, zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. H. K. kwotę 516,60 zł tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w instancji odwoławczej wraz z podatkiem VAT.

SSO Ludmiła Tułaczko SSO Małgorzata Bańkowska SSO Anita Jarząbek - Bocian

Sygn. akt: VI Ka 400/16

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Apelacji obrońcy oskarżonego D. K. nie zasługuje na uwzględnienie.

Skarżący kwestionując ustalenia faktyczne wskazuje, że doszło do naruszenia prawa procesowego, które mogło mieć wpływ na treść wydanego wyroku w zakresie dotyczącym okoliczności rzutujących na wymiar kary.

Zaprezentowana w treści apelacji argumentacja obrońcy, w ocenie sądu okręgowego stanowi wyłącznie próbę niczym nie popartej polemiki z prawidłowymi ustaleniami sądu I instancji.

Wnikliwa analiza całości materiału dowodowego zebranego w sprawie nie daje podstaw do stwierdzenia, iż Sąd Rejonowy w Otwocku dopuścił się jakiegokolwiek błędu przy ustalaniu stanu faktycznego. Przesłanki, którymi kierował się przy wydaniu zaskarżonego rozstrzygnięcia znajdują pełne odzwierciedlenie w jego uzasadnieniu, które zostało sporządzone w sposób umożliwiający jego kontrolę instancyjną.

Należy wskazać, że w niniejszej sprawie, wbrew twierdzeniu obrońcy oskarżonego nie wznawiano przewodu sądowego. Ze znajdującego się na k. 300 protokołu ogłoszenia wyroku jednoznacznie wynika, że w dniu 12 listopada 2015 r. sąd

rejonowy ogłosił wyrok w sprawie D. K., podał ustne motywy orzeczenia oraz pouczył o możliwości jego zaskarżenia. W niniejszej sprawie nie istniała konieczność dołączenia do akt sprawy aktualnych danych o karalności oskarżonego, ponieważ na dzień orzekania sąd meriti takimi danymi dysponował (k. 241-242).

Obrońca D. K. był obecny na każdej rozprawie do momentu zamknięcia przewodu sądowego, a oskarżony, zgodnie ze złożonym przez niego w dniu 8 października 2015 r. wnioskiem (k. 274) nie był doprowadzany na pozostałe terminy rozprawy.

Uwzględniając zatem powyższe należy stwierdzić, że w toku całego postępowania sądowego prawo oskarżonego do obrony nie zostało w żaden sposób naruszone.

Kara wymierzona oskarżonemu, wbrew twierdzeniom obrońcy, nie nosi także cech rażącej surowości i jest w ocenie sądu odwoławczego w pełni zgodna z dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 i 2 kk.

Złożone przez oskarżonego na rozprawie odwoławczej wyjaśnienia, w których starał się usprawiedliwić swoje zachowanie koniecznością szybkiej sprzedaży posiadanej przez niego nieruchomości i spłaty długu na rzecz osób rzekomo powiązanych ze zorganizowaną grupą przestępczą w ocenie sądu odwoławczego w żaden sposób nie mogą zostać uznane za działanie przez niego w stanie wyższej konieczności.

Z oświadczenia złożonego na rozprawie przez oskarżonego jednoznacznie wynika, że wyżej wymieniony dług uregulowano w połowie października 2013 r., czyli na ponad miesiąc przed datą popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu. Fakt ten nie mógł w związku z powyższym stanowić prawdziwego powodu, dla którego D. K. podjął próbę samouwolnienia się z sali rozpraw Sądu Rejonowego w Legionowie.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynikają także żadne okoliczności, które pozwoliłyby, zgodnie z treścią art.69 § 1 kk, na zastosowanie wobec D. K. dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności, albowiem nie sposób w ocenie sądu okręgowego uznać, że postawa oskarżonego oraz jego warunki osobiste pozwalają na przyjęcie wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej, jaka jest niezbędna przy orzekaniu o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności.

SSO Małgorzata Bańkowska SSO Ludmiła Tułaczko SSO Anita Jarząbek - Bocian